

Küüd pabtab ta omast eluwaewast ja wästmusest. Sina rahus, armas kallis mees! Sinu ülitähtsat ja ülitulusat tööd ja tegewust tahame meie, sinu sugurahas, mälestada ja kalliks pidada ja sinu mälestust auustada põlwest põlweni.

Dr. W. Weste †

Kaasani linnast tuli häsiline ootmata surmasõnum, et Dr. W. Weste seal 4. Mail häkitsest ära surnud. Weste oli alles oma kõige paremas meheias, ta ei olnud wanem kui 47 aastat. Ta oli oma lohte lõbusa olekuga meile kõigile tuttav. Niisama tuttav on ka, et ta oma sugurahwale kõigest hingest head soowis. Kui õpetatud mees kirjutas ta Eesti-keele heaste-õpetuse, kui kirjamees ja laulil on ta mitmed raamatud kirjutanud ja oma luuletatud laulusid ja rahwasuust kogunud laulusid wälja annud. Aleksandri-kooli asjus ja Kirjameeste seltsis oli tema omal ajal üks kõigetegewamatest liikmetest. Rahu tema põrmule ja armastusesse jäägu tema mälestus!

Hirmus õõ.

Lookene raudtee-wahitlde elust.

Kui sina, armas lugeja, raudteeluga sõites wagoni aknast wälja waatad ja iga paari wersta taga raudtee-wahiti ehk tema naist wahimajalase kohal raudtee ääres oma lipufesega näed seisma, kuni rong mööda wurab, ega sa siis küll ei aima ega mõista armata, kui raske nende raudtee-wahitide leiwayaluke on, kui suur nende wastutamine, kui hoollat walwamist ja nõrkumata kohuse-täitmist nende amet ööd kui päewa nõuab, sest et sadade ja tubandate reisirjate õnn ja õnnetus, elu ja surm nende walwamise kaalu peal seisab. Särqmiseft loo-tesest wõiksid sa lahewugust õpetust wõtta: esteks, et need waejed libtlabased inimesed, kes seal raudtee äärt mööda weilestes wahimajalastes asuwad ja oma ameti kohust truuiste täidawad, tõeste suurema lugupidamise ja auu wäärilised on,

kui mitmed ja mitmed suured ja toredad inimesed maailmas, kellel muud tähtsust ei ole, kui et nad ennast seaduse wastu ekstimaist hoiawad ja oma raha ja rikkust inimeste seika lasewad liikuma peaseda; teiseks, et olgu ja mis ametis wõi teenistuses ilal tabes, sa ainult siis midagi wäärt oled ja ainult sellest tõsist südamerahu wõid leida, kui sa oma ameti kohust ifka ja alati hoollaste ja täieste täidad.

I.

Ronge tuul ja torm puhkus ja möllas mööda maad, otse kui tahaks ta kõik ära pühkida, mis eest leiab. See oli lewade tulekul, Aprilli kuu algusel, õhtu läks ruttu pimedaiks, taewas oli täis pilwi, tormi jõud kaswis kangemaks. Metsa puud mirdusiwad kui pilwad ja ka raudtee-rongisid ähwardas torm rõõbastelt kõrwale heita, ega seda ta ei suutnud, ei läinud tal ka mitte lorda, punastest laternatest, mis raudteewahi moja juures ülewel mastipuu otsas, tuld ära pühkuda. Küll ta raputas ja wopustas mastipuu kallal, ega see jäi püsti seisma ja mõlemad punased laternad jäiwad heledaste paistma, märkuandmiseks rongidele, et siin tuleb peatada, ja seda hoiatust oli neil seeford wäga tarwis, sest hädaoht oli ähwardamas.

Tund aega warem oli wahimajas weilefes tuakeses kolm õnnelift hinge, kes pealt näha marutuulest suurt ühtegi ei hoolinud. Lapsuke magas lätis rahulifelt, teda ei aratanud maru möllamine mitte, sest ta oli sellega harjunud, et raudtee-rongid mööda sõites mürinad tegiwad ja majalast tülikis ajaks wärisema paniwad. Ja teewahit Wärt Wätas ja tema naene Anna oliwad ka kartufeta, sest ega see esimene kord ei olnud, et õõsine marutuul nende majalase ümber mühas.

Õnnelikus abielus elasiwad nad siin juba kaks aastat ja nende weile wahimajalase oli nende weile maailm, kus neile rõõmu ja muret osaks jagati, niisamuti kui teistele inimestele suures maailmas.

Raudtee läis siin metsast läbi ja külafid lähedal ei olnud. Kord nädalas sõitis teemeister oma auruwankriga teed läbi-waatamas. Seal wankri peal oli weel teine tool ja sinna